

Vereniging van
Nederlandse Gemeenten

Bijsluiter productcodelijsten iWmo en iJw 2016

Versie 22 oktober 2015

Inleiding

Doel van deze bijsluiter

Voor u ligt de bijsluiter van de productcodelijsten iWmo en iJw 2016. Deze bijsluiter heeft tot doel de gebruikers te informeren over de wijze waarop de productcodelijsten gebruikt kunnen worden door gemeenten en aanbieders en bevat een toelichting op de structuur van de lijsten en een aantal belangrijke begrippen die hierin gehanteerd worden. De bijsluiter bevat geen toelichting op het beheer en verdere ontwikkeling van de productlijsten; hierover wordt u afzonderlijk geïnformeerd.

Leeswijzer

De bijsluiter bestaat uit drie hoofdstukken. In hoofdstuk 1 wordt de aanleiding van de totstandkoming van de lijsten kort beschreven. Hoofdstuk 2 bevat een toelichting op de wijze waarop de lijsten tot stand gekomen. Hoofdstuk 3, tot slot, bevat een beschrijving van de opbouw van de lijsten en de belangrijkste begrippen en termen die hierin worden gehanteerd.

Gebruik van de productcodelijsten

De volgende boodschappen zijn van belang bij het gebruik van de productcodelijsten:

- Een vaste basislijst met flexibiliteit in de toepassing geeft beleidsvrijheid aan gemeenten, reduceert ongewenste variatie in codes en creëert een basistaal voor doorontwikkeling van standaarden (verdere reductie).
- In de lijst zijn producten opgenomen die een onderscheid maken op grond van de intensiteit. De betekenis van die intensiteit (hoeveel uren, dagen, etc.) dient te worden afgestemd tussen gemeenten en aanbieders.
- Het is van groot belang om duidelijke afspraken te maken tijdens de inkoopfase: gemeenten kunnen de administratieve lasten bij aanbieders en zichzelf verminderen door tijdens de inkoopgesprekken tot afspraken over het gebruik van productcodes en definities te komen en deze afspraken in inkoopcontracten te borgen.
- Er bestaat geen verplichting tot het gebruik van de productcodelijsten:
 - Gemeenten die aanbieders bijvoorbeeld aan de hand van resultaatafspraken en een lumpsum subsidie bekostigen maken niet altijd gebruik van het berichtenverkeer en regelen de verantwoording ook separaat. Gebruik van de productcodes is dan niet nodig.
 - Transformatie en vernieuwing kan mogelijk worden versneld door het vergroten van de autonomie van aanbieders. De structuur biedt die ruimte omdat zij productomschrijvingen bevat die alleen op hoofdniveau producten beschrijven. Daarnaast biedt de structuur ruimte voor het gebruik van maatwerkarrangementen op cliëntniveau en trajectfinanciering.
- Tarieven en (tijds)eenheden maken geen onderdeel uit van de productcodelijsten.
- Bij het opstellen van de lijst is als uitgangspunt genomen dat het gewenste detailniveau van een productcode dat niveau is waarop een gemeente voor één aanbieder een tarief stelt. Met dit als uitgangspunt kan het voorkomen dat er bij aanbieders meerdere tarieven per productcode voorkomen indien een product door meerdere gemeenten wordt

ingekocht. Bij gemeenten kunnen verschillende tarieven voorkomen indien zij producten voor verschillende tarieven inkopen bij verschillende aanbieders.

- De vernieuwde productcodelijsten geven geen garantie op reductie in administratieve lasten. Een deel van de ervaren lasten zullen ook mét gebruik van de nieuwe lijst blijven bestaan. Verschillen in tarieven, inkoopafspraken en deels ook producten tussen gemeenten zullen blijven bestaan en aanbieders zullen deze verschillen administratief moeten verwerken.

1 Waarom een nieuwe standaardlijst?

Administratieve lasten door een grote hoeveelheid productcodes

Bij de uitvoering van de Wmo 2015 en Jeugdwet gebruiken ketenpartners standaarden die door Zorginstituut Nederland (hierna: ZiNL) worden beheerd. Gemeenten hebben bij het gebruik van de iWmo- en de iJw-berichten in de standaard productcodes en omschrijvingen aangeleverd als aanvulling op de standaard productcodetabellen. Hierbij zijn meer dan 126.000 productcodes en omschrijvingen aangeleverd. Aanbieders en gemeenten ervaren problemen bij het omgaan met de grote hoeveelheid codes. Kort onderzoek in opdracht van de VNG en met medewerking van Project iZA en ZiNL bevestigt dat problemen legitiem zijn. In het onderzoek zijn gemeenten, aanbieders en diverse experts geraadpleegd.

De oorzaken van deze administratieve lasten zijn meervoudig:

1. In de eerste plaats zijn er die lasten die veroorzaakt worden doordat de bekostiging van de zorg en de ondersteuning tussen gemeenten van elkaar verschillen.
2. In de tweede plaats zijn er administratieve lasten die veroorzaakt worden door de verschillen in de productcodes en omschrijvingen. Dit zijn vooral de lasten die gepaard gaan met de vertaling van de primaire registratie (door hulpverleners) naar de producten in de vorm zoals die bij gemeenten gefactureerd worden.
3. Tot slot zijn er administratieve lasten die eigenlijk onnodig zijn. Dit zijn lasten die worden veroorzaakt door productcodes en omschrijvingen die nu (minimale) verschillen bevatten, maar eigenlijk refereren aan dezelfde producten.

Behoeftte aan een verbeterde productcodelijst vooraf aan de inkoop 2016

Gemeenten en aanbieders hebben een gezamenlijk doel om administratieve lasten te beperken. Ook is op basis van eerdere analyses duidelijk geworden dat reductie van productcodes mogelijk is. Daarom heeft VNG in samenwerking met iZA besloten tot een herziening van de bestaande standaardlijsten. Een fundamentele herziening vraagt tijd. Om de productcodelijsten voor de inkoop 2016 nuttig te laten zijn is voorafgaand gekozen voor een pragmatische insteek ten behoeve van een tijdige oplevering van de lijsten.

2 Verantwoording over gekozen werkwijze

Een gezamenlijke aanpak

VNG en project iZA hebben gezamenlijk besloten tot een nader onderzoek waarbij ook gebruik is gemaakt van analyses door het ZiNL. KPMG Plexus heeft in opdracht van de VNG gewerkt aan de opdracht om een standaardlijst op te stellen. In de opdracht is samengewerkt tussen KPMG Plexus, VNG, project iZA, diverse gemeenten, aanbieders en experts. In de opdracht is gebruik gemaakt van een data-analyse op gebruikte codes, interviews en toetsing in een tweetal klankbordgroepen.

3 Inhoud en gebruik van de standaardlijst

De nieuwe productcodelijsten iWmo en iJw bestaat uit vier tabellen:

- 1) Productcategorieën voor Jeugd. Deze categorieën vervangen vanaf 2016 de huidige productcategorieën, zoals die in 2015 in gebruik zijn. Deze bestaat uit een productcategorie (twee cijfers) en een omschrijving.
- 2) Productcategorieën voor Wmo. Deze zijn identiek aan de categorieën zoals die in 2015 worden gebruikt. Deze bestaat uit een productcategorie (twee cijfers) en een omschrijving.
- 3) Standaardproductcodes voor Jeugd. Deze bestaat uit een productcode (vijf karakters) en de omschrijving.
- 4) Standaardproductcodes voor Wmo. Deze bestaat uit een productcode (vijf karakters) en de omschrijving.

We lichten de opzet van de productcategorieën en van de productcodes achtereenvolgens toe.

3.1. Productcategorieën

Bij de totstandkoming van de nieuwe productcodelijsten is voor de Wmo gebruikgemaakt van de productcategorieën zoals die ook worden gehanteerd in de iWmo-productcodetabel 2015. Voor de Jeugdwet zijn andere categorieën gedefinieerd dan de acht CBS-categorieën die in 2015 worden gehanteerd. Wel is er rekening mee gehouden dat de producten in de lijst kunnen worden vertaald naar de acht CBS categorieën. Het invullen van de productcategorie in de iWmo- en de iJw-berichten is verplicht gesteld.

3.2. Productcodes

De productcodelijsten faciliteren verschillende bekostigingsvormen en productdefinities:

- Maatwerkarrangementen
- Productomschrijvingen die de term outputgericht bevatten
- Productomschrijvingen die de term inspanningsgericht bevatten
- Woondiensten, Woonvoorzieningen en Vervoersvoorzieningen
- Overgangsrechten
- Generalistische Basis GGZ en Specialistische GGZ
- Landelijk ingekochte producten

NB: In de iStandaarden wordt een onderscheid gemaakt tussen inspanningsgerichte, outputgerichte en taakgerichte producten. De taakgerichte producten maken geen onderdeel uit van de standaardlijst, omdat deze niet op cliëntniveau worden bekostigd.

Maatwerkarrangementen

Er worden twee varianten van maatwerkarrangementen onderscheiden. De eerste varianten zijn die maatwerkarrangementen die kunnen worden teruggevoerd op een productcategorie, omdat de productcategorie binnen het samengestelde arrangement dominant is. Deze vallen in de standaardlijst onder de productcategorie die in het arrangement dominant is. In beginsel zijn dit outputgerichte producten (ook resultaat), tenzij er afgerekend wordt op grond van daadwerkelijk geleverde eenheden ondersteuning. In een aantal gevallen worden tarieven voor maatwerkarrangementen binnen productcategorieën onderscheiden op grond van doelgroep waarvoor deze geleverd wordt. Deze doelgroepindeling is in de standaardlijsten losgelaten, omdat deze naar verwachting niet leidt tot verschillende tarieven per aanbieder.

Voorbeeld 1: dominant product

De gemeente heeft verschillende arrangementen van producten samengesteld die geleverd kunnen worden aan diverse doelgroepen. Voor iedere cliënt wordt bepaald waar de primaire ondersteuningsbehoefte ligt en op basis van die primaire ondersteuningsbehoefte wordt een 'arrangement' toegewezen. Afhankelijk van de doelgroep en het soort pakket worden de arrangementen door verschillende aanbieders uitgevoerd.

Zo doet aanbieders voor een gemeente de uitvoering van de pakketten 'huis schoon, netjes en opgeruimd' voor alle cliënten met een lichamelijke of geestelijk handicap. Bij de inkoop hebben zij afspraken gemaakt over de inhoud en tarieven van dit arrangement. Daarbij is o.a. afgesproken dat de aanbieder begeleiding inschakelt en betaalt wanneer de situatie van de cliënt hierom vraagt. In totaal worden er 3 pakketten onderscheiden: pakket 1, 2 en 3. Het onderscheid tussen de verschillende pakketten zit hem in de problematiek van de cliënt: des te hoger het pakket des te minder kan de cliënt zelf en moet er dus door de aanbieder worden gedaan.

Er wordt gedeclareerd op maandelijks basis. Daarbij zal niet gekeken worden hoeveel uren aan ondersteuning er daadwerkelijk geleverd wordt. Steekproefsgewijs wordt wel uitgevraagd of de cliënt wel tevreden is met de ontvangen ondersteuning.

In dit voorbeeld is er sprake van een pakket waarbij de nadruk ligt op Hulp bij het huishouden. Mogelijk wordt er ook nog begeleiding ingeschakeld, maar dit is in het voorbeeld secundair. Het betreft daarom een pakket dat valt in de categorie hulp bij het huishouden. Omdat er niet wordt afgerekend op basis van werkelijk geleverde uren is er sprake van outputfinanciering. De pakketten kunnen worden onderscheiden m.b.v. de verschillende intensiteiten HH1: outputgericht (licht), HH1: outputgericht (middel), HH1: outputgericht (zwaar).

De tweede varianten zijn die maatwerkarrangementen waarin er geen dominante vorm van zorg of ondersteuning kan worden onderscheiden: de combinatie van zorg of ondersteuning is zeer divers of bevat bijvoorbeeld een combinatie twee verschillende productcategorieën. Of het wordt gebruikt om de gemiddelde populatie als doelgroep van een instelling te bekostigen. Voor deze arrangementen zijn binnen de productcategorieën *Overige maatwerkarrangementen* en *Maatwerkarrangementen Jeugd* enkele maatwerkarrangementen opgenomen. Dit zijn de maatwerkarrangementen zoals die op dit moment door meerdere gemeenten worden gehanteerd. Om die reden wordt er binnen deze productcategorie wel een onderscheid op basis van doelgroep gemaakt. Varianten binnen de maatwerkarrangementen kunnen worden onderscheiden met behulp van de toevoeging van de intensiteit.

Voorbeeld 2: Maatwerkarrangementen (zonder dominant product)

Een gemeente maakt bij de inkoop afspraken met een aanbieder. De gemeente heeft bepaald dat de (extramurale) ondersteuning voor een GGZ – cliënt gemiddeld 2.500 euro kost (fictief tarief). Gemeente en aanbieder spreken af dat aanbieder voor iedere cliënt 2.500 euro ontvangt (trajectprijs). De aanbieder heeft autonomie in de aanpak van de ondersteuning. Over het vaststellen van de kwaliteit maken de gemeente en aanbieder contractuele afspraken. In dit voorbeeld is er sprake van een maatwerkarrangement: GGZ extramuraal. Omdat er binnen de populatie geen verder onderscheid gemaakt wordt naar verschillende tarieven is het niet nodig om gebruik te maken van de producten waarvan de intensiteit is toegevoegd.

Productomschrijvingen die de term outputgericht bevatten

Van een outputgericht product is sprake wanneer het tarief van het product gebaseerd is op een inschatting van de nodige zorg of ondersteuning. Onder outputgerichte financiering vallen ook producten die op basis van resultaat worden toegewezen. De vorm en tarieven van de verschillende producten worden vastgesteld bij de inkooponderhandelingen tussen gemeenten en aanbieders. De toewijzing en facturering van zorg of ondersteuning vindt vervolgens plaats op basis van euro's of stuks. De geleverde ondersteuning wordt op basis van de vooraf ingeschatte behoefte bekostigd. Er vindt achteraf geen correctie plaats op basis van de werkelijk geleverde eenheden.

Voorbeeld 3: outputgerichte producten

De Gemeente heeft begeleiding ingekocht bij aanbieder(s). Bij de inkoop zijn afspraken gemaakt over de toewijzing en bekostiging (fictieve bedragen) van vijf verschillende producten:

- Begeleiding: 0,5 tot 1,5 uur per week voor 60 euro per week
- Begeleiding: 1,5 tot 2,5 uur per week voor 100 euro per week
- Begeleiding 2,5 tot 3,5 uur per week voor 140 euro per week
- Begeleiding: 3,5 tot 5 uur per week voor 180 euro per week
- Begeleiding: meer dan 5 uur per week voor 240 euro per week

Afgesproken wordt dat bij de toewijzing van de begeleiding wordt ingeschat welke van de bovenstaande producten past bij de ondersteuningsbehoefte van de cliënt. Het aantal weken dat de ondersteuning toegewezen wordt uitgedrukt in stuks. De ondersteuning wordt vergoed per week dat de begeleiding geleverd wordt. Er vindt geen correctie plaats op grond van het werkelijke aantal geleverde uren aan begeleiding.

Binnen diverse producten wordt er een onderscheid gemaakt tussen een specialistische en reguliere variant. De specialistische variant is de variant die een hoger tarief kent, omdat de vorm van zorg of ondersteuning vraagt om een duurdere infrastructuur en/of gemiddeld hoger opgeleid personeel. Als tegenhanger van de specialistische variant kan gebruikgemaakt worden van de reguliere variant. De laatste vorm kan ook worden gehanteerd door gemeenten die een dergelijk onderscheid niet willen maken.

Productomschrijvingen die term 'inspanningsgericht' bevatten

In bijna alle productcategorieën zijn productomschrijvingen opgenomen waarin de term 'inspanningsgericht' is opgenomen. Deze producten zijn bedoeld voor de vormen van zorg en ondersteuning die op grond van inspanning wordt toegewezen en afgerekend. Deze producten worden toegewezen in tijdseenheden en worden gedeclareerd op grond van de werkelijk geleverde eenheden.

De tijdseenheden waarin ondersteuning/zorg geleverd kan worden zijn:

- Minuten
- Uren
- Dagdelen (4 uur)
- Etmalen

Voorbeeld 4: inspanningsgerichte producten

De Gemeente heeft begeleiding ingekocht bij aanbieder(s). Bij de inkoop zijn afspraken gemaakt over de tarieven en financiering van de begeleiding van drie producten (fictieve bedragen):

1. Reguliere begeleiding: 60 euro per uur
2. Specialistische begeleiding: 80 euro per uur
3. Groepsbegeleiding: 45 euro per uur

Afgesproken wordt dat de begeleiding wordt toegewezen op basis van de vooraf ingeschatte behoefte uren aan begeleiding in de periode waarover beschikt wordt. De begeleiding wordt vervolgens per cliënt en per periode (maand) gefactureerd op basis van het werkelijke aantal geleverde uren begeleiding.

Binnen diverse producten wordt er een onderscheid gemaakt tussen een specialistische en reguliere variant. De specialistische variant is de variant die een hoger tarief kent, omdat de vorm van zorg of ondersteuning vraagt om een duurdere infrastructuur en/of gemiddeld hoger opgeleid personeel. Als tegenhanger van de specialistische variant kan gebruikgemaakt worden van de reguliere variant. De laatste vorm kan ook worden gehanteerd door gemeenten die een dergelijk onderscheid niet willen maken.

Woondiensten, Woonvoorzieningen en Vervoersvoorzieningen

Producten binnen de productcategorieën Woondiensten, Woonvoorzieningen en Vervoersvoorzieningen zijn anders opgebouwd dan de producten in de andere categorieën. Gemeenten hanteren vaak een specifieke productcodelijst vanuit leveranciers die aansluit bij de te plaatsen bestellingen. Uit de data-analyse en interviews blijkt dat lang niet alle gemeenten de iWmo-berichten of de iJw-berichten op dit moment gebruiken voor de toewijzing en facturering van deze vormen van ondersteuning. Het is derhalve moeilijk om te bepalen of de huidige producten in de praktijk voldoen. Er is daarom besloten om uit te gaan van dezelfde producten die eerder in de iWmo-producttabel werden gehanteerd.

Overgangsrechten

In de aan ZiNL aangeleverde productomschrijvingen komen veel beschrijvingen van voormalige AWBZ-producten terug. Voor de meeste van die producten geldt dat er in 2015 een overgangsrecht op van toepassing is. Veel van deze overgangsrechten zullen in 2015 aflopen. Derhalve zijn deze producten niet opgenomen in de productcodelijsten. Uitzondering zijn die producten waarvan het overgangsrecht ook in 2016 doorloopt. Deze producten (voornamelijk ZZP's) zijn opgenomen in de productcategorie waartoe zij behoren (o.a.: Beschermd wonen en Jeugdhulp verblijf (incl. behandeling))

Generalistische Basis GGZ

Voor de Generalistische Basis GGZ is in de standaardlijst iJw een aparte productcategorie opgenomen. Deze productcategorie kan gebruikt worden bij het toewijzen van zorg binnen de Generalistische Basis GGZ en declaratie van onderhanden werk (indien hierover afspraken zijn gemaakt).

Voor het declareren/factureren van de producten binnen de Basis GGZ wordt in beginsel gebruik gemaakt van het JW321-bericht. Hierin worden de NZa-declaratiecodes gehanteerd.

Wanneer gemeente en aanbieder een JW303-bericht gebruiken voor de declaratie van Generalistische Basis GGZ, kan gebruik gemaakt worden van de productcodes in de standaardlijst iJw.

Specialistische GGZ

Voor de Specialistische (of gespecialiseerde) GGZ is in de standaardlijst iJw een aparte productcategorie opgenomen. Deze productcategorie kan gebruikt worden bij het toewijzen van zorg binnen de GGZ en declaratie van onderhanden werk (indien expliciet afgesproken tussen gemeente en aanbieder).

Voor het declareren/factureren van zorg binnen de Specialistische GGZ kan gebruik gemaakt worden van het JW321-bericht. In deze berichten kunnen de standaard NZa-declaratiecodes gebruikt worden. Als enige product in deze productcategorie is in de standaardlijst iJw het product Specialistische GGZ (opt-out) opgenomen. Dit product kan gebruikt worden door gemeenten die een apart product willen definiëren bij gebruik van de opt-out regeling en daarvoor met de aanbieder een apart tarief hebben afgesproken.

Wanneer gemeente en aanbieder een JW303-bericht gebruiken voor de declaratie van Specialistische GGZ, kan gebruik gemaakt worden van de productcodetabel voor landelijke inkoop jeugd (L-codes). Deze lijst is te vinden op www.istandaarden.nl.

Landelijk ingekochte producten

Een aantal producten zijn op landelijk niveau ingekocht. Het overgrote deel van deze producten zijn apart in de lijst opgenomen. Deze producten kennen vaak geen onderscheid in een outputgerichte en inspanningsgerichte variant, omdat over de vorm van bekostiging al specifieke afspraken zijn gemaakt. Voor de niet in de lijst opgenomen producten wordt verondersteld dat de overige producten in de lijst volstaan.

Toevoegingen aan productomschrijvingen: een vorm van intensiteit

In de standaardlijsten worden op veel plekken varianten van zorg en ondersteuning gecombineerd met termen die duiding geven aan de intensiteit van de zorg of ondersteuning.

De intensiteit is toegevoegd om binnen producten onderscheid te maken in de mate waarin de cliënt ondersteuning behoeft. Uit de data-analyse en de interviews is gebleken dat hier behoefte aan is, omdat de mate waarin ondersteuning of zorg geleverd wordt in veel gevallen een directe relatie heeft met het tarief van producten.

In de lijsten wordt onderscheid gemaakt tussen drie of vijf niveaus van intensiteit:

1. Licht	1. Licht
2. Middel	2. Middel
3. Middelzwaar	3. Zwaar
4. Zwaar	
5. Extra zwaar	

Gemeenten die geen behoefte hebben aan het uitdrukken van de intensiteit kunnen het bovenliggende niveau (dit zijn de producten binnen dezelfde productcategorie, waaraan geen vorm van intensiteit is toegevoegd) hanteren.

Intensiteit bij outputgerichte producten

Vrijwel alle outputgerichte varianten kennen een onderscheid in verschillende niveaus van intensiteit. Uitgangspunt hierbij is dat er behoefte is aan het uitdrukken van de intensiteit wanneer de zorg of ondersteuning niet wordt gefactureerd op basis van het werkelijke aantal geleverde (tijds)eenheden. De tarieven per intensiteit kunnen worden vastgesteld in onderhandeling, evenals de achterliggende omvang en vorm van zorg en ondersteuning (zoals het aantal uren of dagen per week). De insteek is dat de intensiteit verschilt met de omvang van de ondersteuning per periode.

Voorbeeld 5: outputgerichte producten

De gemeente heeft de verschillende producten onderscheiden op basis van de intensiteit van de ondersteuning:

• Begeleiding: 0,5 tot 1,5 uur per week	⇒ Begeleiding: outputgericht (licht)
• Begeleiding: 1,5 tot 2,5 uur per week	⇒ Begeleiding: outputgericht (midden)
• Begeleiding 2,5 tot 3,5 uur per week	⇒ Begeleiding: outputgericht (middelzwaar)
• Begeleiding: 3,5 tot 5 uur per week	⇒ Begeleiding: outputgericht (zwaar)
• Begeleiding: meer dan 5 uur per week	⇒ Begeleiding: outputgericht (extra zwaar)

De gemeente en aanbieder in het voorbeeld spreken dus in de onderhandeling af welke producten worden onderscheiden en welke inspanning van hen wordt verwacht. Bij de toewijzing en facturatie maken ze gebruik van de productomschrijvingen zoals hierboven zijn genoemd.

Intensiteit bij inspanningsgerichte producten

Bij de producten die op verrichtingsniveau geleverd worden, wordt er slechts in enkele gevallen een onderscheid gemaakt op grond van de intensiteit. De veronderstelling hierbij is dat bij vergoeding op verrichtingsniveau de intensiteit tot uiting komt in het aantal geleverde/beschikte verrichtingen.

Bij de volgende varianten wordt de mate van intensiteit wel onderscheiden:

- *Dagbehandeling en dagbesteding*: het onderscheid wordt hier gemaakt omdat in de praktijk de groepsgrootte kan verschillen met de mate waarin de cliënt ondersteuning behoeft. Het niveau van intensiteit is dan afhankelijk van de groepsgrootte waarin ondersteuning geleverd wordt.
- *Jeugdhulp – (dlt)verblijf*: het onderscheid wordt hier gemaakt omdat in de praktijk de personele bezetting van een verblijfssetting kan verschillen met de mate waarin de cliënt ondersteuning behoeft. De intensiteit is dan afhankelijk van de gemiddelde personele bezetting per bed.

Voorbeeld 6: inspanningsgerichte producten

De gemeente heeft de verschillende producten niet onderscheiden op basis van de intensiteit, omdat er op basis van het aantal geleverde uren gefactureerd wordt:

1. Reguliere begeleiding ⇒ Begeleiding regulier: inspanningsgericht (individueel)
2. Specialistische begeleiding ⇒ Begeleiding specialistisch (individueel)
3. Groepsbegeleiding ⇒ Begeleiding regulier (groep)

De gemeente en aanbieder in het voorbeeld hebben afgesproken om ondersteuning te factureren basis van het werkelijk geleverde aantal uren ondersteuning. Het uitdrukken van de intensiteit van de ondersteuning is in dit voorbeeld niet nodig, omdat een cliënt met een hogere ondersteuningsbehoefte meer uren begeleiding ontvangt dan een cliënt met een beperktere ondersteuningsbehoefte.

Toevoegingen aan productomschrijvingen: contactsoort

In de standaardlijsten worden op verschillende plekken varianten van zorg en ondersteuning gecombineerd met toevoegingen die duiding geven aan het soort contact waarin de zorg of ondersteuning geleverd wordt.

De *contactsoort* is toegevoegd om binnen producten onderscheid te maken tussen de verschillende vormen waarin zorg en ondersteuning geleverd kan worden. Het maken van een dergelijk onderscheid is alleen relevant wanneer gemeenten en aanbieders op dit niveau in- of verkoopafspraken maken. Gemeenten die geen behoefte hebben aan het uitdrukken van de contactvorm kunnen het bovenliggende niveau (dezelfde productomschrijvingen waarin geen contactsoort opgenomen is).

In de lijsten wordt een onderscheid gemaakt tussen vijf contactsoorten:

1. Individueel: voor alle zorg en ondersteuning die een cliënt op individueel niveau ontvangt.
2. Groep: voor alle zorg en ondersteuning die een cliënt in groepsverband ontvangt.
3. Op afstand: voor alle zorg en ondersteuning die een cliënt op afstand ontvangt, zoals telefonische of elektronische ondersteuning.
4. Gezin/systeem (alleen voor de Jeugdwet): voor alle zorg en ondersteuning die een cliënt samen met zijn of haar gezin/systeem ontvangt.
5. Op locatie (alleen voor Jeugdwet): voor zorg en ondersteuning die geleverd wordt buiten de instelling (bijvoorbeeld op school of bij de cliënt thuis)

Contactsoort bij inspanningsgerichte producten

Bij de producten die op grond van de werkelijke inspanning gefinancierd worden wordt er vaak het onderscheid in contactsoorten gemaakt. De veronderstelling is dat dit noodzakelijk is omdat de kostprijs per contactsoort verschilt en dat de tarieven daarom in de praktijk ook zullen verschillen.

Contactsoort bij outputgerichte producten

Bij de outputgerichte producten wordt er slechts in enkele gevallen een onderscheid in contactsoorten gemaakt. De veronderstelling hierbij is dat wanneer er gefinancierd wordt op basis van output er binnen een periode verschillende contactsoorten worden gehanteerd en dat het maken van een dergelijk onderscheid alleen verwarrend werkt.

Onderscheid tussen specialistisch en regulier

Binnen diverse producten wordt er een onderscheid gemaakt tussen een specialistische en reguliere variant. Voor het onderscheid tussen beide varianten zijn de tarieven die worden gesteld relevant: de specialistische variant kent een hoger tarief dan de reguliere variant, omdat de vorm van zorg of ondersteuning vraagt om een duurdere infrastructuur en/of gemiddeld hoger opgeleid personeel. Als tegenhanger van de specialistische variant kan gebruikgemaakt worden van de reguliere variant. De laatste vorm kan ook worden gehanteerd door gemeenten die een dergelijk onderscheid niet willen maken.

Opbouw van de productcode

In de laatste kolom staat de productcode. Per 1 januari 2016 is het niet langer verplicht om binnen de iJw-berichten ook de productcodes in te vullen. Voor het gebruik van de iWmo-berichten was dit in 2015 ook al niet verplicht.

Binnen iedere productcode (m.u.v. van de producten die binnen de productcategorieën overgangsrechten vallen) zijn de eerste twee posities gelijk aan de code van bijbehorende productcategorie. Voor alle overige posities wordt er geen gebruik gemaakt van betekenisvolle posities. Vast in de structuur van de coderingen is wel dat de derde positie de letter A bevat. Dit is gedaan om te voorkomen dat de productcodes gelijk zijn aan die van vorig jaar.

Meer informatie?

Meer informatie kunt u vinden op www.vng.nl en www.istandaarden.nl

Voor vragen kunt u contact opnemen met het informatiecentrum van de VNG via informatiecentrum@vng.nl.